

indrettet sig i et Maleratelier, der var overladt dem af en Ven, som for Tiden rejste i Italien. Nogle efterladte Billeder og Skitser hang endnu paa de kalkede Vægge, deriblandt to store Kulkartonner med nøgne Mænd og Kvinder i dristige Stillinger. Et mørkt og snevert Rum, skilt fra Atelieret ved et Forhæng, tjente til Sovekammer for Komponistens Frue og Barn, en lille Pige paa seks Aar, mens han selv havde sit Natteleje paa en Sofa i Atelieret. Herinde blev ogsaa Maden kogt. En Trækasse med et Petroleumsapparat forestillede Køkken. Midt paa Gulvet stod et rundt Bord og nogle Kurvestole. Desuden fandtes der et Flygel, en Nodepult og et Tøjstativ. Atelieret laa i Kvistetagen, og Husets elektriske Ledninger var ikke ført derop. Paa Bordet brændte en gammeldags, højfodet Petroleumslampe. Den gjorde tillige Tjeneste som Kakkelovn.

Der havde hele Eftermiddagen været et Rykind af gratulerende Venner, og Luften var graa af Tobakstaage. Et Par halvtømte Whiskyflasker og nogle Sodavandssifoner stod endnu paa Bordet. I Øjeblikket var kun tykke Frants Møller der. Den tohundredpundige Forfatter, der havde gjort sit Navn bekendt ved et Par Teaterfiaskoer, som der endnu gik Ry af, sad dybt nedsunken i en af Kurvestolene og betragtede med smalle Øjne Husets Frue, der havde Plads paa den anden Side af Bordet. Hun var en blond, syvogtyveaarig Dame af stor Skønhed men lidt tung og søvniq af Væsen, ligesom besværet af sine yppige Legemsformer. Eftermiddagens mange Gæster og den megen Klinken og Skaalen havde yderligere gjort hende utidig. Hun sad i en skødesløs Stilling med den ene Haand under Hovedet og holdt hvert Øjeblik den anden op for Munden for at kunne gabe rigtig ud.

Komponisten var falden i Tanker henne paa Taburetten foran Flyglet. Han var en knokkelstærk Mand med en mægtig Kunstnermanke, der bølgede omkring et blegt, sammenbidt Ansigt.

Samtalen var gaaet istaa. Men nu ringede det, og samtidig blev der trommet vældigt paa Døren, der fra Atelieret førte umiddelbart ud til Trappegangen.

Det var Carlsens velbekendte Maade at melde sit Komme paa.

„Det er A B D,“ sagde de alle tre, og Fru Maja skottede med